

பாலைக்கலியில் உவமை நயம்

ச. தீபா அ. *

அ தமிழ்த்துறை, காவேரி மகளிர் கல்லூரி, திருச்சிராப்பள்ளி-620018, தமிழ்நாடு, இந்தியா

The Parable of Paalaikali

C. Deepa a,*

^a Department of Tamil, Cauvery College for Women, Tiruchirappalli-620018, Tamil Nadu, India

* Corresponding Author:
cdeepa1985@gmail.com

Received: 12-06-2022
Revised: 30-08-2022
Accepted: 12-09-2022
Published: 21-11-2022

ABSTRACT

Poetry has a better place in form and content than other genres of literature. It gives life to the lifeless. Light, giving lightless messages as well. Poetry and literature should be rich in content, form, and techniques. Literature should infuse new interpretations and feelings into every study. Only then will it become special in the course of time. The beauty of the poem is that it conveys the meaning of the poem in particular. Words have two kinds of meanings. One is obvious. The other is reference material. Sengupta points out that the object of reference gives beauty to the poem rather than the obvious. Thus, there is a lot of literary elegance in the Paalaikali in the Kaliththokai. Among them, the article describes the elegance of the parable.

Keywords: Kaliththokai, Paalaikali, Parable, Poem.

முன்னுரை

சங்க காலத்து மக்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை இன்றைய தலைமுறை மக்களுக்கு எடுத்துக் காட்டும் காலக்கண்ணாடியாக விளங்குவது இலக்கியம். சங்க இலக்கியமான எட்டுத்தொகையும் பத்துப்பாட்டும் அம்மக்களின் வீரவாழ்க்கையையும், காதல் வாழ்க்கையையும் நமக்கு எடுத்து இயம்புகின்றன. அவ்வாறு எடுத்து இயம்ப புலவர்கள் பல இலக்கிய உத்திகளினை கையாண்டு வந்தனர். எதுகை, மோனை, உவமைகள், புராணக்கதைகள், பாநயம், இயற்கை வருணனைத் திறம் முதலியவை குறிப்பிட்ட தக்கது. அவ்வகையில் பாலைக்கலியில் இடம்பெற்றுள்ள உவமை நயம் குறித்து இக்கட்டுரை எடுத்து இயம்புகிறது.

உவமைகள்

அறிந்தஒன்றினைக் கூறி, அறியாத ஒன்றினை விளக்குவது உவமை. மாலை நேரம் ஆல மரக் கிளைகளில் பறவைகளின் ஓசை சந்தை இரைச்சல் போலிருந்தது. செம்பவளம் போல் வாய்திறந்து காதலி பேசியதாக வரும்போது, ஓரணி அழகாய் கேட்கும் காதலனுக்கு அது இன்பம் செய்ய வல்லது. எனவே, உவமை, பொருள் புலப்பாட்டிற்கும், அணி அழகாய் இன் புறுவதற்கும் கூறப்படும்.

இளம்பூரணர் புலன் அல்லாதன புலனாக்குதலும் அலங்காரமாகிக் கேட்டார்க்கு இன்பம் பயத்தலும் என இருவகைப்பயனைக் குறிப்பிடுகின்றார்.

உலக வழக்கிலும் இலக்கிய வழக்கிலும் உவமையே மிகுதியும் பயன்படுகிறது. இதனை உவமை, உவமம், உவமானம் என்பர். தொல்காப்பியர் உவமை ஒன்றையே அணியாகக் கூறுகிறார்.

ஏனையவற்றை இலக்கியத்தில் வரும் பல்வேறு பொருள் உறுப்புகளாக கூறிச் செல்கிறார். உவமை என்பது வினை, பயன், மெய் உரு என்னும் நான்கின் அடிப்படையில் வரும்.

உவமை தோன்றும் நிலைக்களன்

“சிறப்பே நலனே காதல் வலியோடு

அந்நாற் பண்பும் நிலைக்களம் என்ப”

ஒன்றன் சிறப்பைப் புலப்படுத்தவும், காதல் அன்பைக் காட்டவும், வலிமையை உணர்த்தவும் உவமை தோற்றம் பெறும் (Balasubramanian, 2004).

தலைவி தோழி உவமை கூறும் எல்லை

“கிழவி சொல்லின் அவளறி கிளவி

தோழிக்காயின் நிலம் பெயர்ந்து உரையாது”

தலைவி உவமை கூறினால், அவள் அறிந்த அளவிலான இடச்சூழல் அளவுக்குள்ளேயே காணப்படும் பொருளை வைத்தும், அவளது அறிவு எல்லைக்கு உட்பட்டும் கூறுவாள்.

தோழி உவமை கூறினால், அவள் வாழும் நில எல்லைகளுக்குட்பட்ட கருப்பொருட்களை வைத்தே கூறுவாள். நிலம் பெயர்ந்து வேற்றுநிலப் பொருள்களை வைத்து உவமை கூறுவதாக அமையாது (Viswanathan, 2007).

தலைவனும் பிறரும் உவமை கூறும் எல்லை

“கிழவோற்காயின் உரனோடு கிளக்கும்

ஏனோர்கெல்லாம் இடம் வரைவின்றே”

தலைவன் உவமை கூறுவதாகப் புனையும் போது அவனுக்கு நில எல்லைகள் இல்லை. அவனது அறிவுடைமை, அனுபவங்களுக்கு ஏற்ப உவமை கூறுவான். பிற அக மாந்தர் அனைவருக்கும் இவ்வாறு இடவரையறை ஏதுமில்லை. அவரவர் தாம் தாம் அறிவதற்கேற்ப உவமை கூறுவர் (Viswanathan, 2007).

பாலைக்கலியில் உவமை

பாலைக்கலியில் ஒரு சில உலக வசனங்கள் உவமைச் சொல்சேர்த்து உவமையாக எடுத்துக்காட்டப்பட்டிருக்கின்றன. உவமையாகப் புலவர்கள் எடுத்தாண்டுள்ள பகுதிகளில் எல்லாம் எல்லோரது வாழ்விலும் குறுக்கிடும் சாதாரண பொருள்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் உணர்த்துவனவேயாகும். பலவகை இலட்சியங்களைக் கூட உண்மையோடு கலந்து எடுத்துக் காட்டியுள்ளனர்.

“கல்லெனக் கவின் பெற்ற விழவு ஆற்றுப்படுத்தபின்

புல்லென்ற களம் போலப் புலம்பு கொண்டு அமைவாளோ?

ஆள்பவர் கலக்குற அலைபெற்ற நாடு போல்

பாழ்ப்பட்ட முகத்தோடு பைதல் கொண்டு அமைவாளோ?

ஓர்இராவைகலுள், தாமரைப் பொய்கையுள்

நீர் நீத்த மலர் போல் நீ நீப்பின் வாழ்வாளோ?”

நீ தலைவியை விட்டு பிரிந்து சென்றாய் ஆயின் திருவிழா நடந்து முடிந்தபின் இருக்கும் பொலிவற்ற நிலம் போலவும், பகைவரால் பண்படுத்தப்பட்ட நிலம் போலவும், பொய்கையுள் நீரின்றி நீக்கப்பட்ட மலர் போலவும் வாடி இருப்பாள் (Viswanathan, 2007).

“வறியவன் இளமைபோல், வாடிய சினைய வாய்
சிறியவன் செல்வம் போல், சேர்ந்தார்க்கு நிழல் இன்றி
யார் கண்ணும்இகந்து செய்து இசை கெட்டான், இறுதி போல்
வேரோடு மரம் வெம்ப, விரி கதிர் தெறுதலின்,
அலவுற்றுக்குடிசுவ, ஆறுஇன்றிப் பொருள் வெஃகி,
கொலை அஞ்சா வினைவரால், கோல்கோடியவன் நிழல்
உலகு போல், உலறிய உயர் மர வெஞ்சுரம்”

இளமையிலேயே வறுமையுற்றவன் போல, தளிர்கள் வாடிய கொம்புகளை உடையனவாய் மரங்கள் நின்றன. கொடுத்ததற்கு மனம் இல்லாதவனுடைய செல்வம் தன்னைச் சேர்ந்தார்க்குப் பயன்படாதது போல, தன்னைச் சேர்ந்தவருக்குநிழல்இன்றி இருந்தன. யாவரிடத்தும் ஒழுக்கத்தைக் கடந்து, தீங்கு செய்பவன் அதனால் புகழ் கெட்டு, இறுதிக் காலத்தே அவன் சுற்றத்தார் மட்டுமின்றி அவனும் கெடுவான் அதுபோல, கதிரவனின் கதிர்கள் சுடுதலினால் சினைகள் மட்டுமன்றி, மரங்கள் வேரோடு வெம்பி நின்றன என்று உவமை மூலம் பல உயரிய கருத்துகளும் கூறப்பட்டுள்ளது (Viswanathan, 2007).

“உண்கடன் வழிமொழிந்து இரங்குங்கால் முகனும் தாம்
கொண்டது கொடுக்குங்கால் முகனும் வேறாகுதல்
பண்டும் இவ் உலகத்து இயற்கை, அஃது இன்றும்
புதுவது அன்றே புலன் உடைய மாந்தீர்!”

ஒருவரிடம் சென்று அவரை புகழ்ந்துப் பேசி உணவுப் பொருளை இரந்து வாங்கும்பொழுது முகம் மலர்ந்து இருத்தலும், அப்படிப் பெற்ற கடனைத் திருப்பிக் கொடுக்கும் கால் முகம் வேறாதலும் இயற்கை ஆகும். அதுபோல் மகளிர் நலத்தை அவர்களை இரந்து தாதைத் தேடி உண்ணும் வண்டு போல நுகர்ந்து அதனை அவர் வேண்டின காலத்து அவருக்குக்கொடாராய் கேட்டினைக் கொடுப்பதற்கு ஒப்பாகும் (Viswanathan, 2007).

“ஈதலில் குறை காட்டாது, அறன் அறிந்து ஒழுகிய
தீதிலான் செல்வம் போல் ,தீம் கரை மரம் நந்த
பேதுரு மடமொழி, பிணைஎழில் மான் நோக்கின்
மாதரார் முறுவல் போல் ,மண மெளவல் முகை ஊழ்ப்ப
காதலர்ப் புணர்ந்தவர் கதுப்புப்போல் கழல்குபு
தாதொடும் தளிரோடும் தண்அறல் தகை பெற
பேதையோன்வினை வாங்க பீடு இலா அரசன் நாட்டு
ஏதிலான் படை போல, இறுத்தந்தது, இளவேனில்”

கொடுக்கும் தன்மையில் சிறிதும் குறை காட்டாது அறநெறிகளை நன்குணர்ந்து, இல்லறம் நடத்தும் முறை அறிந்த ஒருவனின் செல்வம் செழித்துப் பெருகும். அச் செல்வத்தைப் போல் இனிய நீரையுடைய ஆற்றின் இரு கரைகளிலும் மரங்கள் பூத்துக் குலுங்கின. மான் பிணையின் அழகிய நோக்குப் போலும் நோக்கினை உடைய காதல் மகளிரின் எயிறு போல்முல்லையின் அரும்புகள்

அரும்பி உள்ளன.கலவிக் களிப்பில் மகிழ்ந்த மகளிரின் கூந்தலைப் போல் மணல் தாதாலும் தளிராலும் அழகு பெற விளங்கியது என இளவேனில் காலத்தை வருணிக்கும் பொழுது பல நீதி கருத்துக்களையும் வாழ்வின் உண்மைகளையும் உவமையாகக் கூறியுள்ளார் ஆசிரியர் (Viswanathan, 2007).

“ஈன்றவள் திதலை போல் ஈர்பெய்யும் தளிர்ரொடும்,
ஆன்றவர் அடக்கம் போல் அலர்ச் செல்லாச் சினையோடும்
வல்லவர்பாழ்போல வண்டு ஆர்க்கும் புதலொடும்
நல்லவர் நுடக்கம் போல் நயம் வந்த கொம்பொடும்
உணர்ந்தவர் ஈகை போல் புரிவுற்ற கொடியோடும்
நயந்தார்க்கோநல்லைமன், இளவேனில்! எம்போல்?”

புதல்வனை நின்றவளின் திதலை போல், மரங்கள் தளிர்களைத் துளிர்ந்தன. அறிவில் சிறந்த ஆன்றோர் அடக்கம் போல காலம் வரும் வரை மலர்தலை எய்தாத அரும்புகளைக் கொம்புகள் கொண்டிருந்தன. யாழின் இசையைப் போல் வண்டுகள் ஆரவாரித்தன. பொருளின் நிலையாமையை உணர்ந்தவரின் கொடைப் போல மரங்கள் பூக்களை உதிர்த்துக் கொண்டு இருந்தன என இளவேனிற் காலத்தைப் பலவாறு உவமை மூலம் விளக்கியுள்ளார் (Viswanathan, 2007).

புராணக் கதைகள்

கலித்தொகையில் உவமைகள் பலவும் பழங்கால புராண இதிகாசங்களாகவே அமைந்துள்ளன. கலித்தொகையின் பாலைக்கலியிலும் சிவபெருமான் முப்புரம் எரித்தது, தூரியோதனன் பாண்டவர்களை அரக்கு மாளிகையில் கொல்ல முயன்றது, முருகன் சூரபத்மன் போர் இராவணன் கயிலை மலையைப் பெயர்த்தது போன்ற இதிகாசங்களின் கதைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

முப்புரம் எரித்தல்

“தொடங்கற்கண் தோன்றிய முதியவன் முதலாக,
அடங்காதார் மிடல் சாய, அமரர் வந்து இரத்தலின்,
மடங்கல் போல், சினைஇ, மாயம் செய் அவுணரைக்
கடந்து அடு முன்பொடு, முக்கண்ணான் மூவெயிலும்
உடன்றக்கால் முகம் போல் ஒண் கதிர் தெறுதலின்
சீர் அருங்கணிச்சியோன் சினவலின் அவ்வெயில்
ஏறு பெற்று உதிர்வன போல்”

இப்பாடலில் சிவன் அரக்கரின் முப்புரங்களையும் அழிக்க தேவர்களின் வேண்டுகோளுக்கு இணங்கி சினந்து எழுந்த கதை கூறப்பட்டுள்ளது (Viswanathan, 2007).

பாண்டவரை அரக்கு மாளிகையில் அழிக்க முயன்றமை:

“வயக்குறு மண்டிலம் வடமொழிப் பெயர் பெற்ற
முகத்தவன் மக்களுள் முதியவன் புணர்ப்பினால்
ஐவர் என்று உலகு ஏத்தும் அரசர்கள் அகத்தரா,
கை புனை அரக்கு இல்லைக் கதழ் எரி சூழ்ந்தாங்கு

களிதிகழ்கடாஅத்த கடுங்களிறு அகத்தவா
முளி கழை உயர் மலை முற்றிய முழங்கு அழல்
ஒள்உரு அரக்கு இல்லை வளி மகன் உரைத்துத்தன்
உள்ளத்துக் கிளைகளோடு உயப் போகுவான் போல”

கண்ணற்ற முகத்தினை உடையவன் திரிதராட்டிரன். அவனுடைய மூத்த மகன் துரியோதனன், அவனுடைய சூழ்ச்சியாலே ஐவர் என்று கூறப்படும் தருமபுத்திரர் முதலான அரசர்கள் ஆகிய பாண்டவர்கள் உள்ளே இருக்கவும் வேலைப்பாடு மிக்க அரக்கு மாளிகையைத் தீயூட்டினர். தீ அம்மாளிகையைச் சூழ்ந்தது. புகையும் அழலும் சூழ்ந்த ஒள்ளிய உருவத்தினை உடைய அரக்கு மாளிகையிலிருந்து காற்றின் மகனாகிய பீமன் பகைவரை அழித்துத்தன் சுற்றத்தோடு உயர்ந்து சென்றான் (Viswanathan, 2007).

முருகன் சூரபத்மன் போர்

“ஒன்னாதார்க்கடந்து அடும் உரவு நீர் மாகொன்ற

வென் வேலான் குன்றின் மேல் விளையாட்டும் விரும்பார் கொல்?”

“பகைவனை மாயம் செய்து கொல்லாது, கடல் இடத்து மாமரம் ஆகி மறைந்து நின்ற சூரனை, வெற்றி வேலால் எறிந்து கொன்றான் வெற்றி வேலையுடைய முருகன். திருப்பரங்குன்றம் மேல் அவனுக்காக நடைபெறும் விளையாட்டைக் காண தலைவர் வருவார் என்று தோழி முருகன் சூரபத்மன் போர் நிகழ்வை தலைவியிடம் கூறி தலைவன் அவ்விழா காண வருவார் என்று ஆற்றுப்படுத்துகிறாள் (Viswanathan, 2007)”. இவ்வாறு பாலைக்கலியில் உவமைகள் புராண கதையாகவும் பல நீதிக் கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதாகவும் அமைந்துள்ளது. பாலைக்கலியில் 2, 3, 5, 7, 10, 11, 13, 17, 22, 25, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36 ஆகிய பாடல்களில் உவமை பயின்று உள்ளது.

முடிவுரை

இவ்வாறு பாலைக்கலியில் உவமைகள் பல இடம்பெற்றுள்ளன. இவ்வுவமைகள் வாழ்க்கையின் தத்துவங்களை உண்மையாக எதார்த்தமாக எடுத்து இயம்புகின்றன. இளமை நிலையற்றது, செல்வம் அழியும் தன்மையது, அன்பே இவ்வுலகில் நிலையானது எனவும், ஒருவருக்கும் தராமல் வாழ்பவன் செல்வம் விரைவில் அழிந்துவிடும் என்பன போன்ற வாழ்வியல் தத்துவங்கள் பாலைக்கலியில் நிரம்பியுள்ளன. புராண கதைகள் பலவும் உவமையாக சொல்லப்பட்டுள்ளன. மொத்தத்தில் அன்பின் தன்மையை அதிகப்படுத்துவதாகவும், வாழ்வியல் தத்துவங்களைக் கூறுவதாகவும் பாலைக்கலி பாடல்கள் அமைந்துள்ளன.

References

Balasubramanian, K.V. (2004) Kalithogai, New Century Book House, Chennai, India

Viswanathan, A. (2007) Kalithogai Moolamum Uraiyum, New Century Book House, Chennai, India.

Funding: No funding was received for conducting this study.

Conflict of Interest: The Author has no conflicts of interest to declare that they are relevant to the content of this article.

About the License:

© The Author 2022. The text of this article is licensed under a Creative Commons Attribution 4.0 International License